

-Sesija, M. Cl. Crnčić, Beču i Rimu. Bavila se karikaturom i dekorativnim umjetnostima. Za Etnografski muzej u Splitu crtala folk. motive i nar. nošnje. Izlagala u Beču (1909), Parizu (1913), a sudjelovala je na izložbama društva »Medulić«, Proletnog salona, Rimskoj izložbi (1911) i na izložbi jugoslav. umjetnika u Parizu (1919).

LIT.: B. Lovrić, Pismo iz Beča, Narodne novine, 1909, 25. — V. Lunaček, Zoe Borelli, Obzor, 1919, 76. — Lj. Babić, Žena u likovnoj umjetnosti, ibid., 1928, 284. — S. Batušić, Izložba kluba likovnih umjetnica, HK, 1928. O. Ma.

BORIČEVIĆ, Matej, zlatar (XVI. st.). God. 1564. sa sinom Lukom izradio i potpisao srebrni okov za poliptih Gospe od Varoša u zadarskomu predgrađu. Djelo (samo slika *Bogorodice i dvaju svetaca*) nalazi se na oltaru crkve Sv. Šime u Zadru. Obrada figuralnih reljefa i zlatarska tehnika pokazuju znatnu vrsnoću.

LIT.: C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 201. — I. Petricoli, Slikar tkonskog raspela, Peristil, 1965, 8—9, str. 65—66. — Isti, Zadarsko zlatarstvo, Beograd 1971, str. 15. I. Pet.

BOROVO, naselje u I Slavoniji. Nalazište *Gradac* naseljeno je od pretpovijesti do XVI. st. God. 1427. spominje se »u trgovištu Borovu kamena crkva Sv. Margarete djevice i samostan, također od kamena, Reda braće pustinjača u čast Bl. Djevice Marije«. U drugoj pol. XV. st. Gorjanski su sagradili kaštel od kamena, u obliku četverokuta. U to doba B. je značajno trgovačko-obrtničko naselje, ali je opustjelo nakon dolaska Turaka 1526, kada su nestali i srednjovj. spomenici.

LIT.: S. Pavičić, Vukovska župa, Zagreb 1940. — M. Bulat, Topografska istraživanja Limesa u Slavoniji i Baranji, Osječki zbornik, 1969. — A. Dorn, Rekognosciranje Limesa na području vukovarske općine, Glasnik slavonskih muzeja, 1973. — L. Dobronić, Augustinci u srednjovjekovnoj Slavoniji i Hrvatskoj, CCP, 1987, 20. Bo. Pr.

BORŠČAK, Josip, naivni slikar i kipar (Purga Lepoglavska, 21. II. 1928). Po zanimanju vozač. Slika motive iz rodnoga kraja; u mekom kamenu modelira poprsja (*Bradati, Žena s rupcem, Starac*). Prvi put izlagao u Kostanjevici na Krki 1968.

LIT.: V. Maleković, Naivni kipari Jugoslavije (katalog), Kostanjevica na Krki 1970.

BORUT, selo u sr. Istri. Jednobrodna romanička crkva Sv. Mihovila s polukružnom apsidom upisanom u pravokutni perimetar obnovljena je u doba baroka. Crkva Sv. Duha, pravokutna tlocrta, sagrađena je 1556. kao legat seljačke obitelji Vitolović (glag. natpis na pročelju). Na njezinu oltaru je drvena polikromirana plastika iz XVI. st. s prikazom Marije Zaštitnice. B. Fu.

BOSANAC, Milenko, slikar (Pavlovac kraj Bjelovara, 19. XI. 1938). Završio je Akademiju u Zagrebu 1963 (I. Šebalj, I. Režek). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1963—69. Pomagao je K. Hegedušiću prilikom slikanja zastora *A. D. 1573.* za Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu i fresaka na Tjentištu (Sutjeska). Njegovi crteži i slike ispunjeni su lirskim, nadrealnim prizorima iz prošlosti i djetinjstva (*Poslijepodne jednog ljeta*, 1971; *Želja*, 1973; *Crna udovica sa šumom koje više nema*, 1977). Odlikuju ih kultivirana materija i profinjeni kolorit zagasihtih tonova. Ispisanim riječima i iscrtanim pojedinostima naglašava humor i ironiju (*Mali zeleni*, 1971—73). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1967, 1974, 1976. i 1979) i u Velikoj Gorici (1982).

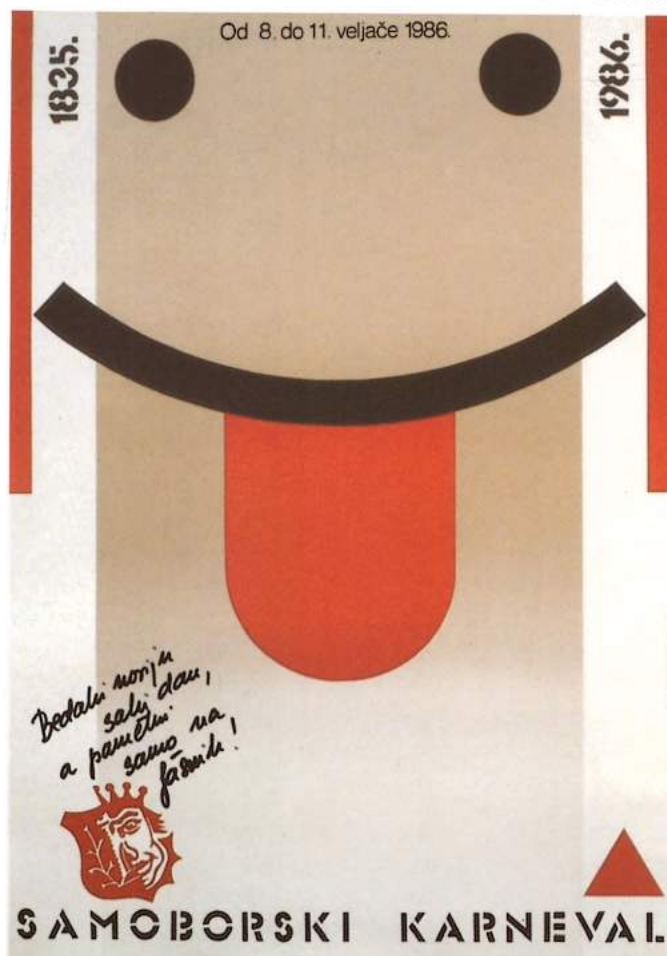
LIT.: Ž. Sabol, Milenko Bosanac (katalog), Zagreb 1974. — G. Quien, Milenko Bosanac, ŽU, 1975, 22—23. — Lj. Mijka, Minja Bosanac (katalog), Zagreb 1976. — M. Baričević, Minja Bosanac (katalog), Zagreb 1979. — V. Maleković, Dnevnik iz sna, Vjesnik, 15. IV. 1982. Ž. Sa.

BOSANČICA, poseban tip pisma koji se razvio od starosl. ćirilice, i to iz njezina kurzivnog oblika; zbog izbacivanja nekoliko specifičnih oblika slova, kao što su b, v, č, d, g, n, ž, općenito se smatra zasebnim pismom. Prvi počeci bosančice se nalaze na spomenicima iz XII—XIV. st., a od XV—XIX. st. rasprostranjena je kao opće pismo u Bosni i Hercegovini, sr. Dalmaciji i dubrovačkom području, a svako od tih područja ima svoje specifičnosti. Njome su pisane isprave i knjige, natpisi na kamenu (stećci), a od XVI—XIX. st. tiskane su i knjige, ali isključivo u inozemstvu (Uragh, Venecija). Najraširenija knjiga tiskana bosančicom jest Divkovićev *Nauk Krstjanski* a najstariji spomenik pisan bosančicom jest *Povaljska listina* iz 1250. Bosančicom je pisan i *Poljički statut* iz 1440. te više knjiga liturgijskoga i nabožnoga sadržaja.

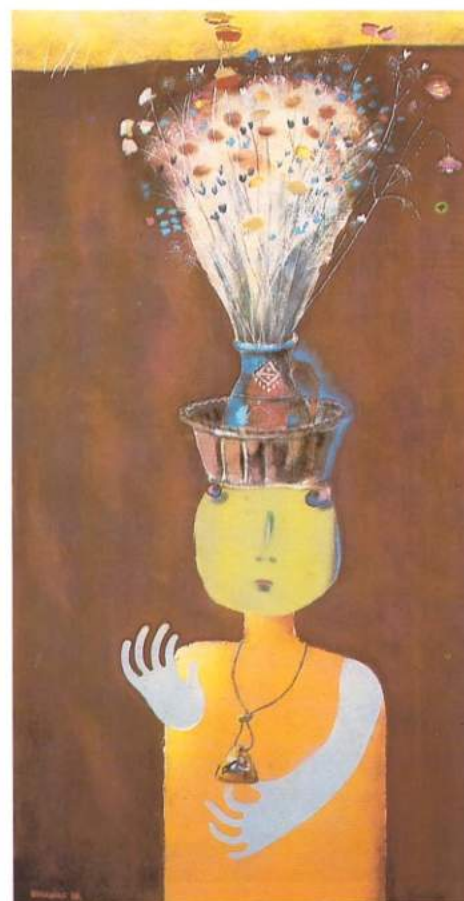
LIT.: B. Zelić-Bučan, Bosančica u srednjoj Dalmaciji, Split 1961.

A. Bad.

BOSANSKA DUBICA, naselje s tvrđavom na desnoj obali Une, nasuprot Hrvatskoj Dubici, Bosna. Naselje se prvi put spominje 1197. God. 1244.

Ž. BORČIĆ, Samoborski karneval

M. BOSANAC, Poslijepodne jednog ljeta